

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ' שֶׁבַט:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"ח:

ה וְכַנְגַד מַלְכוּת דְקִדְשָׁה, יֵשׁ מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, הֵינּוּ מַלְכוּת הַמֶּן עִמָּלֵק, כְּמָה שְׁכָתוּב (בַּמִּדְבָּר כ"ד): "יִרְאֵשִׁית גּוֹיִם עִמָּלֵק". וְזֶה לְעֵמֶת זֶה, כִּי מַלְכוּת דְקִדְשָׁה הוּא בְּחִינַת: "מֵאִסְף לְכָל הַמַּחְנוֹת" (ש"ם י'), כְּמוֹ שְׁכָתוּב (קֹהֶלֶת י"ב): "סוּף דְבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹקִים יִרְא". זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמָה שְׁכָתוּב (אָבוֹת פָּרָק ג'): 'אֶלְמָלָא מוֹרְאָה שֶׁל מַלְכוּת'. הֵינּוּ שְׁמַלְכוּת דְקִדְשָׁה הִיא בְּחִינַת סוּף דְבָר, בְּחִינַת מֵאִסְף לְכָל הַמַּחְנוֹת דְקִדְשָׁה. בְּחִינַת מַחְנֵה דִן שֶׁהוּא מֵאִסְף לְכָל הַמַּחְנוֹת, כִּי 'דִּינָא דְמַלְכוּתָא דִּינָא' (גִּטִּין י: בְּבֵאֲרָמָא קי"ג). וּמַלְכוּת דְסִטְרָא אַחֲרָא, הוּא מֵאִסְף מָמוֹן. כִּי מַחְמַת שֶׁהוּא יִרְא שֶׁלֹּא יוֹצִיאוּ בְלַעוּ מִפִּי, הֵינּוּ הַנִּיצוּצוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֵׁשׁ אֶצְלוֹ, עַל כֵּן הוּא מַתְגַּבֵּר וּמֵאִסְף מָמוֹן, שֶׁהֵם נִיצוּצֵי הַקְדְּשָׁה. כִּי הֵם בְּחִינַת הַגּוֹנִין עֲלָאִין, שֵׁשׁ בְּזָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֵׁת שֶׁהֵם הַמָּמוֹן. וְזֶה בְּחִינַת תַּאֲוֹת עֲשִׁירוֹת, שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת. וְעַל כֵּן עִמָּלֵק, שֶׁהוּא מַלְכוּת הַרְשָׁעָה. רוֹדֵף אֶת מַחְנֵה דִן, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת דְקִדְשָׁה כַּנ"ל. כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְבָרִים כ"ה): "וַיִּזְנֹב בְּךָ וְכוּ' וְלֹא יִרְא אֱלֹקִים", דִּהֵינּוּ בְעֵת שֶׁאִין לָהֶם כַּח מַלְכוּת דְקִדְשָׁה, שֶׁהִיא בְּחִינַת יִרְא אֱלֹקִים כַּנ"ל. כִּי מַלְכוּת הַמֶּן עִמָּלֵק, הוּא הַפּוֹד מַלְכוּת דְקִדְשָׁה. כִּי מַלְכוּת דְקִדְשָׁה, הוּא בְּחִינַת מֵאִסְף לְכָל הַמַּחְנוֹת דְקִדְשָׁה. וּמַלְכוּת הַמֶּן עִמָּלֵק, שֶׁהוּא מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, הוּא בְּחִינַת מֵאִסְף מָמוֹן כַּנ"ל. כִּי מַתְגַּבֵּר בְּתַאֲוֹת מָמוֹן, כִּדִּי לְתַפֵּס כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְדְּשָׁה כַּנ"ל. אֵךְ אֶף-עַל-פִּי כֵן, אֵינּוּ מוֹעִיל לוֹ כְּלָל. כִּי יֵשׁ כַּח בְּמַלְכוּת דְקִדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְרֻדְכִי, לְהוֹצִיא מֵאֲתוֹ כָּל

הממון, וכל הניצוצות הקדושים שבלע:

וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (מגלה י:) "כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת" - זה מרדכי. הינו שמרדכי, שהוא בחינת מלכות דקדושה כנ"ל, נתן לו חכמה ודעת כנ"ל. וזה טוב לפניו, בחינת התורה, כי 'אין טוב אלא תורה' (אבות פ"ק ו). "ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנס" - זה המן. הינו שהמן, שהוא בחינת מלכות דסטרא אחרא כנ"ל, הוא מאסף ממון כנ"ל. וזה: "לתת לטוב לפני אלקים", בחינת התורה. שמרדכי, שהוא בחינת מלכות דקדושה, מוציא ממנו כל הממון וכל הניצוצות, ונעשה מזה תורה כנ"ל. כי מרדכי מוציא ממנו כל העשירות, בבחינת (איוב כ): "חיל בלע ויקאנו". ועושה מזה תורה, שנקראת: "אשת חיל" (משלי ל"א):

ו ולפי הגדלת הדעת, כן הפרנסה בנקל. כי פרנסה בנקל תולה בדעת, כמו שכתוב (במדבר י"א): "שמו העם ולקטו" - 'בשטותא' (זהר בשלח ס"ב ס"ג). כי כל מי שחסר דעת ביותר, הוא יגע וטורח אחר הפרנסה ביותר:

גם לפי הגדלת הדעת, כן נתרבה השלום. כי שלום תלוי בדעת, כמו שכתוב (ישעיה י"א): "וגר זאב עם כבש וכו' כי מלאה הארץ דעה". שיהיה שלום נפלא בעולם, שיוכלו לגור ביחד שני הפכים, מחמת גדל הדעת שיהיה אז. כי על ידי הדעת נגדל השלום, כי נתבטל הפעם והאכזריות על ידי הדעת. כי פעם ואכזריות הוא מהעדר הדעת, כמו שכתוב (קהלת ז): "פעם בחיק כסילים ינוח". וכל מה שמתרבה הדעת, מתרבה הרחמנות והשלום. ועל כן הפרנסה בנקל, בבחינת (תהלים קמ"ז): "השם גבולך שלום, חלב חטים ישיביעד":

זוּזָה בְּחִינַת שָׁבוּעוֹת. כִּי שָׁבוּעוֹת הוּא בְּחִינַת שֶׁכֶל גְּדוּל וְגִבּוּהַ מְאֹד, שֶׁהוּא חֶסֶד עֲלִיּוֹן וְרַחֲמִים גְּדוּלִים. כִּי גְדֹל הַרְחָמִים, תָּלוּי בְּגֹדֶל הַדַּעַת כַּנ"ל. כִּי 'בְּשַׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה, נִרְאָה לָהֶם כְּזֶקֶן מְלֵא רַחֲמִים' (מְכִילֵתָא פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח, וּפְרָשַׁת יִתְרוֹ, וְהוּבָא בְּפִרְש"י פְּרָשַׁת יִתְרוֹ). וְזֶקֶן הוּא בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, וּבְזוּהַ תָּלוּי גְדֹל הַרְחָמִים כַּנ"ל, וְעַל כֵּן שָׁבוּעוֹת הוּא חֶסֶד עֲלִיּוֹן וְרַחֲמִים גְּדוּלִים:

זוּזָה בְּחִינַת הַמְקוּוֹה שֶׁל שָׁבוּעוֹת, שֶׁהִיא בְּחִינַת מְקוּוֹה שֶׁל שֵׁעַר הַחַמְשִׁים, שֶׁהוּא שֵׁעַר הָעֲלִיּוֹן מִחַמְשִׁים שֵׁעָרֵי בֵינָה (כְּמוֹ שְׁמוּבָא בְּפִנּוֹת שָׁבוּעוֹת). שֶׁהוּא בְּחִינַת שֶׁכֶל וְדַעַת עֲלִיּוֹן, בְּחִינַת חֶסֶד עֲלִיּוֹן וְרַחֲמִים גְּדוּלִים כַּנ"ל: וְעַל כֵּן הַמְקוּוֹה מוֹשִׁיעַ בְּכָל הַצָּרוֹת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (יְרֵמְיָה י"ד): "מְקוּוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה". כִּי הוּא חֶסֶד עֲלִיּוֹן, שְׁמוֹשִׁיעַ מְכָל הַצָּרוֹת.

וְעַל כֵּן הַמְקוּוֹה מְטַהֵר מְכָל הַטְּמְאוֹת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (יְחִזְקֵאל ל"ו): "וְזַרְקָתִי עֲלֵיכֶם מֵיַם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם" וְכו'. כִּי 'אִין יִסּוּרִין בְּלֹא עוֹזוֹן' וְכו' (שְׁבַת נ"ה), וְעַל כֵּן הַמְקוּוֹה שְׁמוֹשִׁיעַ מְכָל הַצָּרוֹת וּמְכָל הַיִּסּוּרִים, הוּא מְטַהֵר מְכָל הַטְּמְאוֹת וּמְכָל הַחַטָּאִים: וְזוּהַ בְּחִינַת מֶזֶן, בְּחִינַת מְקוּוֹה שֶׁל שֵׁעַר הַפֶּזֶן, שֶׁהוּא בְּחִינַת דַּעַת גְּדוּל, כִּי הַמֶּזֶן בְּחִינַת דַּעַת:

זוּזָה בְּחִינַת, (שְׁבַת ק"ד): 'מֵאמָר פְּתוּחַ נֶאֱמָן פְּשׁוּט'. 'מֵאמָר פְּתוּחַ' – זֶה בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת הַדַּעַת. כִּי הַדְּבָר הוּא הַתְּגִלוֹת הַדַּעַת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (מִשְׁלֵי ב): "מִפִּי דַעַת וְתִבּוֹנָה". וּבְמִצְרַיִם שֶׁהָיָה הַדַּעַת בְּגִלוֹת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שְׁמוֹת ו): "וְשָׁמִי ה' לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם", הָיָה גַם הַדְּבָר בְּגִלוֹת (זֹהַר וָאָרָא כ"ה:), בְּבְחִינַת: "כְּבֹד פֶּה וְכְבֹד לָשׁוֹן" (שָׁם ד). וְכִשְׁיִצְאוּ מִמִּצְרַיִם, שִׁיצָא הַדַּעַת מִתְּגִלוֹת, יִצָּא וְנִפְתַּח הַדְּבָר וְזוּהַ בְּחִינַת 'מֵאמָר פְּתוּחַ', שֶׁנִּפְתַּח

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קטח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַדְּבֹר וְנִתְגַּלָּה הַדַּעַת. וְעַל יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַדַּעַת, נִתְפַּשֵּׁט נְאֻמָּנוֹת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְנִכָּר שֶׁהוּא נְאֻמָּן מְבִטִּיחַ וְעוֹשֶׂה. וְזֶה בְּחִינַת 'נְאֻמָּן
פְּשׁוּט', שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט נְאֻמָּנוֹתוֹ כַּנ"ל. אֲבָל בְּמִצְרִים שֶׁהָיָה הַדַּעַת
בְּגִלּוֹת, לֹא נִתְפַּשֵּׁט וְנִתְגַּלָּה נְאֻמָּנוֹתוֹ. וְזֶה שֶׁפִּרַּשׁ רַש"י: "וּשְׁמִי
ה' לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם" - 'לֹא נִכְרַתִּי בְּמִדַּת אֱמֶתִית שְׁלִי'. שֶׁעַל יְדֵי
שֶׁלֹּא נִתְגַּלָּה הַדַּעַת בְּמִצְרַיִם, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא נִכָּר נְאֻמָּנוֹתוֹ כַּנ"ל,
כִּי הֶחֱסֵד תָּלוּי בְּדַעַת כַּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

ח עַל-יְדֵי תַּאֲוֹת מָמוֹן מִתְגַּבֵּר חֵם וְשָׁלוֹם מְלָכוּת הַרְשָׁעָה שֶׁהִיא
מְלָכוּת הָמֹן עִמְלֵק שֶׁהִיא רוֹדֶפֶת תָּמִיד אַחַר מְלָכוּת דְּקַדְשָׁה
שְׁחִיּוּתָהּ הִיא עַל-יְדֵי הַדַּעַת שֶׁהִיא הַתּוֹרָה. וּמְלָכוּת הַרְשָׁעָה הִיא
הַהַפּוּךְ מִזֶּה כִּי מִתְאַוֶּיֶת תָּמִיד לְאַסֵּף מָמוֹן וּבּוֹלְעַת נִיצוּצוֹת
הַקְּדוּשָׁה הַנִּעְלָמִים בְּמָמוֹן שֶׁהוּא בְּשָׂרָשׁוֹ גּוֹנֵן עַל-אֵין. וְכָל אֶחָד
בְּפִי שְׁמֵשֶׁבֶר תַּאֲוֹת מָמוֹן וּמוֹשֵׁךְ עֲצָמוֹ אֶל הַתּוֹרָה וְהַדַּעַת
דְּקַדְשָׁה כֵּן מוֹצִיא הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מְלָכוּת הַרְשָׁעָה. וְהַכֹּל
בְּכַח הַצְּדִיקִים אֱמֶתִיִּים שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה בְּאֵמֶת שִׂישׁ לָהֶם כֹּחַ
לְהַכְנִיעַ מְלָכוּת הַרְשָׁעָה וּלְהוֹצִיא כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל
הַמָּמוֹן מִשָּׁם וּלְעֲשׂוֹת מֵהֶם תּוֹרָה. וְצָרִיךְ מְאֹד לְהִתְגַּבֵּר וּלְשַׁבֵּר
תַּאֲוֹת מָמוֹן:

ט בְּפִי תַּאֲוֹת מָמוֹן כֵּן נִתְמַעֵט הַדַּעַת וְהַחַיִּים וְהָאֲרִיכוֹת יָמִים
וְאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ קוֹל הַכְּרוֹז שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁמְכַרְזֵת תָּמִיד לְשׁוּב לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְכַרָּח לְהִתְיַגֵּעַ אַחַר פְּרִנָּסָתוֹ בְּטִרְחַ גְּדוֹל
וּפְרִנָּסָתוֹ בְּכִבְדוֹת וּבְדַחַק מְאֹד. אֲבָל כְּשֶׁמִּתְגַּבֵּר לְהַגְדִּיל דַּעַתוֹ
לְחַשֵּׁב רַק בַּתּוֹרָה וּמְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת מָמוֹן עַל-יְדֵי-זֶה פְּרִנָּסָתוֹ בְּנִקְל.
וְזוֹכֵה לְשִׁמְעַ הָרְמָזִים וְהַכְּרוֹזִים שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהֵם הַמְּחַשְׁבוֹת

הטובות העוליים בלבם בכל עת לשוב להשם יתברך עד שיזכה
 להתקרב אליו יתברך באמת:

סדר היי פוהר"ן היומי:

שלח (מח) כשנתקרב אליו הרב רבי נתן זכרוננו לברכה ספר רבנו
 זכרוננו לברכה עם בתו אדל מענין זה והפליג בשבחו. ואמר לה,
 מה אמר לך מחכמתו, כשיביט על בית הכנסת זו בהסתכלות
 בעלמא יאמר לך כמה אמות היא מחזקת בגבהה. גם בעתים
 הללו ספר עם הרב רבי יצחק זכרוננו לברכה חתן הרב המגיד
 זכרוננו לברכה מטירהאויצע והפליג בשבח מעלת הרב רבי נתן
 זכרוננו לברכה (ורבי יצחק הנ"ל לא ראה אותו ולא היה מכירו עדין, ואז אמר
 לו אם תסתכל עליו תראה בו שהוא שפל ברך כל-כך עד אשר הוא כעפר וטיט
 ממש ובלשון אשכנז (דוא זאלסט אים אן קוקן איז ער אנגלאט שטיקל בלאטע
 וכו'). וכן היה שהלך רבי יצחק הנ"ל ופגע בו שהוא עובר בשוק
 בזריזות גדול פדרכו, ומלפניו במלבושי כבוד פדרך בני
 העשירים, ואף-על-פי-כן הכיר בו מיד כי זה הוא האיש אשר
 אמר עליו רבנו זכרוננו לברכה שהוא בעיני עצמו כעפר וטיט
 ממש כנ"ל:

שלט (מט) (נשמט) אמר שלעתיד יהיה כל העולם אנשי ברסלב.
 ובלשון אשכנז אמר בזו הלשון לעתיד לבוא (וועט דיא גאנצע וועלט
 זיין ברסלביר חסידים). דאיתהא במדרש על פסוק ונתתי לכם לב בשך
 אל תקרי בשך אלא בסר, שיהיה כל אחד בוסר בחלק של חברו.
 לב בסר אותיות ברסלב. גם כשיצא מזלאטפאליע לברסלב, חלם
 לו להמגיד מטירהאויצע בסכה ענין יציאתו של רבנו זכרוננו
 לברכה מזלאטפאליע לברסלב, מרמוז בפסוק הנ"ל והסירותי לב
 האבן מבשרכם לב האבן הוא בחינת ויתן שלמה את הכסף

**בְּאֲבָנִים. כִּי שֵׁם הָעִיר זְלַאֲטִיפֶלַע עַל שֵׁם רַבּוֹי הַכֶּסֶף וְהַמָּוֶן,
 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר אֹתֵיזוֹת בְּרָסֶלֶב כַּנִּל:**

מעלת תורתו וספריו הקדושים:

שמ (א) אמר העולם לא טעמו אותי כלום עדין. אלו היו שומעין רק תורה אחת שאני אומר עם הנגון והרקוד שלה, היו כלם בטלים בבוטול גמור. הינו כל העולם כלו אפלו חיות ועשבים וכל מה שיש בעולם, הכל היו מתבטלין בכלות הנפש מגדל עצם התענוג המפלא והמפלא מאד מאד.

ואפשר להבינו כי מי שהוא יודע נגון ורקוד, הנה מי שנגון מטבע הנגון שנמשך נפש השומע אחר הנגון ומתבטל בכלות הנפש אחר תנועות הנגון כפי כל תנועה ותנועה של הנגון כפי מה שיש כח לאותה התנועה לשבר ולעורר הנפש להמשיכה אחריה. מכל-שכן מי שיכול לרקוד שיהיה הרקוד מכון ממש כפי תנועת הנגון. כי יש תנועות בכל איבר ואיבר ששיך לתנועות הנגון, שאצל זאת התנועה צריכין לנענע בראשו או לכל עצמו, וכיוצא בשאר איברים וברגלים שצריכין לעשות תנועה בגופו וברגליו כפי תנועות הנגון מכון ממש.

ובפרט מי שנגון נגון עם דבורים, ושיר שמסדר שיר ודבורים עם תנועת הנגון, שהשיר והדבורים שיכים בכיוון גדול להנגון שמשקל השיר מכון ממש כפי נעימות הנגון, וגם הרקוד מכון ממש כפי נעימות הנגון ומשקל השיר כי כלו אחד, כשזוכין לשמע נגון כזה עם שיר ודבורים ועם רקוד כזה שכלם שיכים זה לזה בכיוון גדול ממש, כי הדבורים דהינו השיר והנגון והרקוד כלו אחד ממש, כשזוכין לשמע זאת, אזי מתבטלים ממש בכלות הנפש מגדל עצם התענוג המפלא.

וְזֶהוּ הַתַּעֲנוּג הַגָּדוֹל מְכַל הַתַּעֲנוּגִים וְאֵין תַּעֲנוּג גָּדוֹל מִזֶּה, וְמִי
 שֶׁלֹּא טָעַם זֹאת אֵינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל מִתַּעֲנוּג. אֲשֶׁרִי עֵין רָאֲתָה זֹאת,
 כִּי גַם בְּעוֹלָם הַבָּא אֵין הַכֹּל זֹכִין לְשִׁמְעַ וְלִרְאוֹת זֹאת רַק מִי
 שֶׁטָּרַח בְּעֶרְב שִׁבְת וְכוּ'. וְאֵלוֹ הָעוֹמְדִים סְבִיבוֹ אֵין יְכוּלִין וַיּוֹדְעִין
 מַה לַּעֲשׂוֹת, רַק יֵשׁ לָהֶם כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַשְּׂתוֹקְקוֹת נִפְלָא מֵעֵצָם
 הַתַּעֲנוּג, וְהוּא עוֹמֵד בְּאַמְצֵעַ וְעוֹשֶׂה בַּנֶּ"ל, (וְהֵבֵן הָעֵינַן הֵיטֵב כִּי אֵי
 אֶפְשָׁר לְבַאֵר זֹאת בְּכֹתֵב. וְמִי שֶׁהוּא יוֹדֵעַ נִגְוֵן וְרִקּוּד יוּכַל לְשִׁמְעַ מְעַט בְּלִבּוֹ עֵצָם
 נְעִימוֹת עֲנֵג וְהַשְּׂתוֹקְקוֹת הַנֶּ"ל בְּכְלוֹת הַנֶּפֶשׁ מִמָּשׁ עַד שְׂמַת־בְּטָלִים לְגַמְרֵי וְהֵבֵן).

גַּם כָּל מִי שֶׁסָּמוּךְ וּמְקָרֵב יוֹתֵר נַעֲשֶׂה אֶצְלוֹ כָּל הַתְּנוּעוֹת מִמִּילָא,
 כַּנִּרְאָה בְּחֹשׁ בַּמָּשָׁל הַנֶּ"ל שְׁמִי שֶׁסָּמוּךְ יוֹתֵר אֶל הַנִּגְוֵן וְהַרְקוּד
 וּמִבֵּין בְּיוֹתֵר, נַעֲשִׂין אֶצְלוֹ מִמִּילָא כָּל הַתְּנוּעוֹת שֶׁל הַנִּגְוֵן וְהַרְקוּד
 מִחֲמַת גָּדֵל הַתַּעֲנוּג. כַּנִּרְאָה בְּחֹשׁ שֶׁכְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵעַ נִגְוֵן וְרִקּוּדִים
 מִחֲמַת הַתַּעֲנוּג שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הַנִּגְוֵן הוּא עוֹשֶׂה אַחֲרָיו גַּם־כֵּן אוֹתָן
 הַתְּנוּעוֹת וְהוּא מְנַיֵן וּמְרַקֵּד גַּם־כֵּן קֶצֶת כִּי נַעֲשֶׂה אֶצְלוֹ מִמִּילָא
 תְּנוּעוֹת הַנִּגְוֵן וְהַרְקוּד. כְּמוֹ כֵּן כְּשֶׁמְקָרֵב יוֹתֵר אֶל הַקֶּדְשָׁה, כָּל מַה
 שֶׁסָּמוּךְ יוֹתֵר אֶל הַתּוֹרָה וְהַנִּגְוֵן וְהַרְקוּד נַעֲשֶׂה גַם־כֵּן אֶצְלוֹ
 הַתְּנוּעוֹת שֶׁל כָּל הַנֶּ"ל שֶׁל הַקֶּדְשָׁה מִמִּילָא. כָּל זֶה שָׁמַעְתִּי
 בְּעֵצָמִי:

וּבְלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ שְׁמַעְתִּי שֶׁאָמַר בְּזוֹ הַלִּשׁוֹן: (זֵי זֶאֱלֵן מִיָּד הָעֶרֶן אֵיִין
 תּוֹרָה מִיט דְּעַם נִגְוֵן אֵין מִיט אֵיִין טֵאנֵן וּוְאֵלֵט דִּי גֵאנְצֵעַ וּוְעֵלֵט אוֹים גֵּיגֵאנְגֵעֵן)
 [אֵלוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין רַק תּוֹרָה אַחַת שֶׁאֲנִי אוֹמֵר עִם הַנִּגְוֵן וְהַרְקוּד
 שֶׁלָּהּ הָיוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִתְּבַטְּלִין בְּכְלוֹת הַנֶּפֶשׁ] וְחֹזֵר וְשֶׁאֵל (וּוְאֵם
 הָאֵב אֵיךְ גֵּיזְאָגֵט ?) [מָה אָמַרְתִּי ?] וְהַשִּׁיב לוֹ הָרַב רַבִּי נְתָן זְכָרוֹנוֹ
 לְבִרְכָה שֶׁאָמַר כָּלֵל הַנֶּ"ל וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה (וּוְאֵם
 מִיִּנְסֵטוֹ) [מָה אַתָּה סוֹבֵר] אֶפְלוֹ חֵיוֹת וְעֵשְׂבִים וְכוּ' כָּלֵל הַנִּזְכָּר

לְעִיל:

(השמטה) אחר כך שמעתי בשמו שאמר בראש השנה: יש לי ניגון לזמר לעתיד לבוא, שהוא יהיה העולם הבא של כל הצדיקים והחסידים. וזה יש לו שייכות לשיחה הנ"ל ששמעתי בעצמי. ועין בהתורה "תקעו תוכחה" (ליקוטי מוהר"ן תנינא ח) שאמר סמוך להסתלקותו, שם מדבר מהניגון של שבעים ושנים נימין וכו'. ועין בהמעשה של השבעה בעטלירם בסיפורי מעשיות.

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹפְיִי:

יא סְגָלָה לְמִקְשָׁה לֵילֵד לֹמֵר "מִזְמוֹר לְתוֹדָה" (שם).
 יב גַּם סְגָלָה לְמִקְשָׁה לֵילֵד, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד הַרְבֵּה, דְּהִיְנוּ לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה וּגְמִילוֹת חֶסֶד (שם ד).
 יג מִי שְׂאִין לוֹ בָּנִים, יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה, וַיִּלְמַד תּוֹרָה וַיַּעֲשֶׂה כָּל הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשִּׂמְחָה תִּהְיֶה גְדוֹלָה כָּל־כֶּף עַד שִׁירְקַד מִחֲמַת שִׂמְחָה, עַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְבָנִים (שם פא).
 יד עַל־יְדֵי אֲמוּנָה זוֹכִין לְבָנִים "אֲמוּנָה" בְּגִימְטְרִיא "בָּנִים" (שיחות-הו"ן לד).
 טו מְסֻגָּל יוֹתֵר לְבָנִים שִׂיתְקִימוּ אֲצֵלוֹ, לְהִיּוֹת רְחוֹק מֵהֶם, דְּהִיְנוּ לְבָלִי לְהִיּוֹת דְּבוֹק בָּהֶם הַרְבֵּה וּלְשַׁעֲשַׁע בְּכָל פַּעַם, רַק לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם רַק מֵה שְׁצָרִיכִין לְחַנְּכֶם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָתְחִילִין לְהַתְגַּדֵּל, אֲבָל לֹא לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם הַרְבֵּה (שם נט).
 טז עַל־יְדֵי שִׂמְחָה נִצּוּלִין מִמִּיתַת בָּנִים, חֵם וְשָׁלוֹם (שם סה).

בטחון

א בטחוני הדור הם בחינת כלי התולדה, כי כל התולדות וכל ההשפעות נמשכין על-ידי בטחון, וזה זוכין על-ידי ששומעין

סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת מִצְדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר מִהַשָּׁנָה
עַל-יְדֵי סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת שְׁלָהֶם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא הַדְּבֹר בְּכַח
גָּדוֹל, שְׁאוֹתָן שְׁהָיוּ בְּבַחֲיַנַּת שָׁנָה, שְׁהָיוּ כְּאֱלָמִים מִמָּשׁ וְלֹא הָיוּ
יְכוּלִים לְדַבֵּר כָּלֵל שׁוֹם דְּבֹר שְׁבִקְדָשָׁה, נִתְעוֹרְרִין עֲכָשׁוּ מִשְׁנָתָם
וּמִתְחִילִין לְדַבֵּר בְּכַח גָּדוֹל, וְעַל-יְדֵי הַדְּבֹר נִתְחַזַּק הַבְּטָחוֹן,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִפְקָדִין הָעֲקָרוֹת וְזוֹכִין לְיִרְאָה (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן ס; ע"י יִרְאָה).
וְעַל-יְדֵי בְטָחוֹן לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁמִסְתַּכֵּל וְצוֹפֵה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
לְבַד וּבּוֹטַח בּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹשֶׂה כְּלִי לְהַשְׁפִּיעַ לוֹ הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה
בְּעֵת וְזִמָּן שְׁצָרִיד (ש.ס).

גַּיִשׁ כַּמָּה מַעֲלוֹת וּמִדְרָגוֹת בְּבְטָחוֹן עַד אֵין סוּף, וְכֹל שְׁהַשְׁכֵּל גָּדוֹל
בְּיוֹתֵר, יֵשׁ לוֹ בְטָחוֹן יוֹתֵר, וְכִפִּי הַבְּטָחוֹן, כֵּן זוֹכֵה לְהַרְבוֹת
בְּצִדְקָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְהַשְׁלִים וּלְתַקֵּן הַדְּבֹר, שְׁהוּא גִּדְר
הָאָדָם (ש.ס).

סֵדֶר שְׁיַחֲוֵת הַר"ן הַיּוֹפְיִי:

קַפּב פַּעַם אַחַת עָנָה וְאָמַר: עָלֵי אֵין חוֹלְקִים כָּלֵל, רַק הֵם חוֹלְקִים
עַל מִי שְׁעָשָׂה כָּךְ כְּמוֹ שְׁבוֹדִים הַחוֹלְקִים עָלָיו וְעַל אִישׁ כְּזֶה בּוֹדָאי
רְאוּי לְחַלֵּק כְּלוּמַר כִּי הַחוֹלְקִים בּוֹדִים עָלָיו כְּזָבִים וְשִׁקְרִים אֲשֶׁר
לֹא עָלוּ עַל לְבוֹ שְׁעָשָׂה כָּךְ וְכָךְ מִהַ שְׁהַכֵּל שְׁקֵר וְכָזָב, וְעַל אִישׁ
כְּזֶה שְׁעָשָׂה כָּךְ כְּמוֹ שְׁאוֹמְרִים הֵם, בּוֹדָאי רְאוּי לְחַלֵּק נִמְצָא
שְׁעָלָיו אֵינָם חוֹלְקִים כָּלֵל, כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִין גְּדֹל צִדְקָתוֹ וּקְדוּשָׁתוֹ
וּמַעֲלָתוֹ וְכוּ', בּוֹדָאי לֹא הָיוּ חוֹלְקִים עָלָיו רַק אֲדַרְבָּא הָיוּ רָצִים
אַחֲרָיו בְּהַתְּלַהְבוֹת נִפְלָא כְּרְאוּי, רַק הֵם חוֹלְקִים עַל מִי שְׁעָשָׂה
מַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה כְּמוֹ שְׁהֵם אוֹמְרִים עַל אִישׁ כְּזֶה בּוֹדָאי רְאוּי לְחַלֵּק
וְאָמַר שְׁהֵם חָתְכוּ וְצִירוּ לְעַצְמָם אָדָם וְחוֹלְקִים עָלָיו: זִיֵּא הָאֲבִין
זִיד אוּיִם גִּישְׁנִיצַט אַה מְעַנְטֶשׁ אֵין קְרִיגֵן אוּיִף אִיהֵם (הֵינּוּ כַּנֵּ"ל

זֶה הַיּוֹם וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קפד - צֶמַח מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכַל -
זֶה הַיּוֹם וְלֹא יַעֲבֹר עָלֵינוּ הַיּוֹם הַזֶּה וְנִצְחָתִי וְנִצְחָתְךָ שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת -

שְׂאִינָם חוֹלְקִים עָלָיו רַק עַל זֶה הָאִישׁ שֶׁצִּירוּ לְעֶצְמוֹ בְּשֶׁקֶר שֶׁעָשָׂה כֶּךָ וְכוּ' וְכַנּוֹכַר
לְעִיל):

קִפְג פַּעַם אַחַת בָּא מִן הַחוּץ וְחָשׂ בְּמַעְיוֹ וְאָמַר שְׂהַרְגִישׁ בְּזֶה
שֶׁיָּבוֹא לוֹ מַעוֹת וְהָרְמוֹ: "וְצֹאצְאֵי מַעֲיָךְ בְּמַעוֹתָיו" (יִשְׁעִיהָ מַחֲיִיט),
וְכֵן הָיָה שֶׁבָּא מַעוֹת עַל הַבַּי דְּאֵר:

קִפְד שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ שֶׁאָמַר שֶׁתִּכְרַף כְּשֶׁאֶחָד בָּא אֵלָיו וְהוּא נוֹתֵן לוֹ
שָׁלוֹם וּפּוֹשֵׁט יָדוֹ לְיָדוֹ (בְּמִנְהַג הָעוֹלָם בְּשַׁעַת נְתִינַת שָׁלוֹם) אָז תִּכְרַף הוּא
יֹדֵעַ כָּל מַה שֶׁעָבַר אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר רְמוֹז עַל זֶה "יָד לְיָד לֹא יִנְקָה
רָע" (מִשְׁלֵי יֵא-כֵא), שֶׁתִּכְרַף כְּשֶׁפּוֹשֵׁט "יָד לְיָד" דְּהֵינּוּ נְתִינַת שָׁלוֹם,
שׁוֹב "לֹא יִנְקָה רָע" כִּי תִכְרַף נְתִינָה לוֹ הַכֹּל:

גַּם כְּבָר שָׁמַעְתִּי קִצָּת מִזֶּה וְעָשָׂה זֹאת כְּלֹאֲחֵר יָד וְהָיָה נֶחֱשָׁב
אֲצִלוֹ לְדָבָר פָּשׁוּט וְקַל מַה שֶׁיֹּדֵעַ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה
שֶׁהוּא מִתְחַלֵּה וְעַד סוֹף כָּל מַה שֶׁעָשָׂה וְעָבַר וְכוּ' וְאָמַר שֶׁבְּלִתִּי
יְדִיעָה בְּדֶרֶךְ הַשָּׂגָה, יְכוּלִים גַּם כֵּן לְהִבִּין וְלִידַע עַל פִּי חֲכָמָה כִּי
יְכוּלִים לְהִבִּין מִדְּבָרָיו שֶׁל הָאִישׁ. גַּם יֵשׁ כְּמָה סִימָנִים וְאָמַר כִּי
בְּהַחֲטָם יְכוּלִים לְהַכִּיר הַנּוֹאֵף, גַּם אָמַר שֶׁבְּהַחֲגוּרָה יְכוּלִין לְהַכִּיר
אֲמוֹנָתוֹ אִם אֲמוֹנָתוֹ שְׁלֵמָה, וְכֵן יֵשׁ שְׁאָר סִימָנִים וְכְמָה אֲנָשִׁים
שֶׁבָּאוּ לְפָנָיו וְהוּא הִגִּיד לָהֶם מַה שֶׁעָשׂוּ:

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סִימָן רַפּו (א) זִמְן תְּפִלַּת מוֹסֵף מִיַּד אַחַר תְּפִלַּת הַשַּׁחַר וְאִין
לְאַחֲרָה יוֹתֵר מֵעַד סוֹף ז' שְׁעוֹת וְאִם הַתְּפִלָּל אוֹתָהּ
אַחַר שֶׁבַע שְׁעוֹת נִקְרָא פּוֹשֵׁעַ וְאֵעֵפ"כּ יֵצֵא י"ח מִפְּנֵי שׁוֹמְנָה כֹּל
הַיּוֹם וְאִם שָׁכַח וְלֹא הַתְּפִלָּל עַד שֶׁעָבַר כֹּל זִמְנָה אִין לָהּ תְּשִׁלוּמִין
וְיֵשׁ בָּהּ נִשְׂיָאת כְּפִים: הִגָּה וְאִם הַתְּפִלָּל אוֹתָהּ קוֹדֵם תְּפִלַּת שַׁחֲרִית יֵצֵא
(א"מ בְּשֵׁם הַרְשָׁב"א וּר"י פֶּרַק תְּפִלַּת הַשַּׁחַר): (ב) כֹּל יַחֲיד חַיִּיב לְהַתְּפִלָּל

תפלת המוספין בין אם יש צבור בעיר או לא: הגה ואח"כ חוזר הש"צ התפלה כמו בשאר תפלות (ב"י בשם שבולי לקט): (ג) מותר לטעום קודם תפלת המוספין דהיינו אכילת פירות או אפילו פת מועט אפילו טעימה שיש בה כדי לסעוד הלב אבל סעודה אסור: (ד) היו לפניו שתי תפלות אחת של מנחה ואחת של מוספין כגון שאיחר מלהתפלל תפלת מוסף עד ו' שעות (ומחצה טור) שהוא זמן תפלת מנחה צריך להתפלל של מנחה תחלה ואח"כ של מוסף: הגה ומיהו אם הקדים של מוסף יצא (ב"י בשם הרשב"א) ויש אומרים דהיינו דוקא שצריך עתה להתפלל שתיהן כגון שרוצה לאכול ואסור לו לאכול עד שיתפלל מנחה אבל אם א"צ עתה להתפלל מנחה יכול להקדים של מוסף: הגה ומיהו אם הגיע מנחה קטנה יתפלל מנחה תחלה (הר"י והרא"ש בשם ירושלמי) ויש מי שהורה שאין עושים כן בצבור להקדים תפלת מנחה לתפלת מוסף כדי שלא יטעו: (ה) בשבת ויו"ט אין אומרים ברכו אחר קדיש בתרא (ועיין לעיל סימן קל"ג):

סימן רפז (א) יכולים לנחם אבלים בשבת וכן יכולים לבקר את החולה ולא יאמר לו כדרך שאומר לו בחול אלא אומר לו שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא ורחמיו מרובים ושבתו בשלום: הגה ויש אומרים דאין צריך לומר ורחמיו מרובים וכו' וכן נהגו (רמב"ם פרק כ"ד):

סימן רפח (א) אסור להתענות בשבת עד ו' שעות: הגה ואפילו לומד ומתפלל אסור (מרדכי פ"ק דשבת): (ב) י"א שאדם שמזיק לו האכילה דאז עונג הוא לו שלא לאכול לא יאכל: הגה וכן מי שיש לו עונג אם יבכה כדי שילך הצער מלבו מותר לבכות בשבת (אגור בשם שבולי לקט): (ג) אדם המתענה בכל יום ואכילה בשבת צער הוא לו מפני שינוי וסת (פי' דבר קבוע) י"א שראו כמה חסידים ואנשי

וַיְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשָׂר וְדָם, עַד שְׁאֲזַכָּה עַל יְדֵי הַיְרָאָה לְהַאֲרִיךְ וּלְהַרְחִיב וּלְהַגְדִּיל יָמַי וּשְׁנוֹתַי בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיזוֹנָה וְנִזְכָּה לְהַאֲרִיךְ וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הָאָרֶז וּקְדוּשָׁה גְדוּלָה מִתְקוּנֵי עֵתִיק הַנְּעֻשִׁין וְנִמְשָׁכִין עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַזְּקֵנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לַעֲשִׂירוֹת גְּדוּל דְּקִדְשָׁה וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיַלְנוּ מִתְאַוֹת נְאוּף תָּמִיד וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁנִזְכָּה לְרַחֵם עַל עַצְמֵנוּ לְשֹׁמֵר אֶת הַלְּחוֹת וְהַשְּׁמָנִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ שִׁיעֲלוּ אֶל הַמַּחַ לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל אֶת דַּעֲתֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה, וְלֹא יֵצְאוּ לַחוּץ חֵם וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי רַבּוּי מִשְׁגָּל חֲלִילָה וְתִצְיַלְנוּ מִרוּחַ שְׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן הַבָּא עַל־יְדֵי תְאַוֹת הַמִּשְׁגָּל חֵם וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נִתְיַבְּשִׁים חֵם וְשָׁלוֹם הַלְּחוֹת וְהַשְּׁמָנִים שֶׁל הַגּוּף, שֶׁמִּזֶּה נַעֲשִׂים כָּל הַמִּשְׁגָּעִים שֶׁבְּעוֹלָם רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצְיַלְנוּ מִזֶּה, וְנַחֵם עַל גּוּפֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְשֹׁמֵר מְאֹד אֶת הַשְּׁמָנִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ וְתִצְיַלְנוּ מִקְצֵר רוּחַ וּמִהַפְסֵק הַנְּשִׁימָה, וְתִזְכְּנוּ לְאַרְיֵכַת הַנְּשִׁימָה, שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ תָּמִיד רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע וְרִגַע וְתִשְׁמְרֵנוּ אֶת שְׁכָלְנוּ תָּמִיד, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ תָּמִיד בְּכָל עֵת שְׁמָנִים קְדוּשִׁים לְשְׁכָלְנוּ, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁכָלְנוּ בּוֹעֵר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוּל דְּקִדְשָׁה וַיְהִיָּה מִחֵנוּ וְשְׁכָלְנוּ הוֹלֵךְ וְגְדוּל בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה בְּאַמֶּת וְתִזְכְּנוּ לַעֲשִׂירוֹת גְּדוּל דְּקִדְשָׁה הַנְּמֻשֶׁךְ מִפְּסֻלַת שֶׁל הַלְּחוֹת אֲשֶׁר מִשָּׁם נִתְעַשֵּׂר מִשָּׁה, עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַתְּבוֹנְנוֹת הָעֲלִיזוֹן, הַגְּדוּל וְהַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד, הַנְּמֻשֶׁךְ עַל יְדֵי עֲשִׂירוֹת גְּדוּל דְּקִדְשָׁה:

תִּשְׁלַח: וְנִזְכָּה לְיְרָאָה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת בְּכָל חֲלָקִיָּה וּפְרָטִיָּה וּדְקִדְוִקִיָּה, וַיִּמְשֶׁךְ עָלֵינוּ שְׁלֵשָׁה קוּי הַיְרָאָה הַכְּלוּלִים מִשְׁלֵשׁ שְׁלֵשׁ, שֵׁהֶם מוֹרָא שָׁמַיִם וּמוֹרָא הָרֶב וּמוֹרָא אָב וְאֵם, בְּכָל חֲלָקִיָּהֶם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קפח ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

וּבְחִינֹתֵיהֶם וְתַתֵּן פְּחָדָה, ה' אֱלֹקֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם:

תִּשְׁלַט: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים הַרְבִּים וְהָעֲצוּמִים, וְתַעֲזָרֵנוּ מִשְׁנָתֵנוּ כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים גְּבָרָה עָלֵינוּ הַשָּׁנָה, בְּהַתְגַּבְּרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, עַד אֲשֶׁר זֶה יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים אֲשֶׁר עוֹסְקִים עִמָּנוּ הַצְּדִיקִים הָאֱמֹתִיִּים לְעוֹרְרֵנוּ וְלִהְיוֹתֵנוּ מִשְׁנָתֵנוּ וְתַרְדֵּמָתֵנוּ, וּבְכַמָּה פָּנִים וְאִפְּנִים וְסִבּוֹת רַבּוֹת וְיִגִּיעוֹת גְּדוֹלוֹת וְעֲצוּמוֹת טָרְחוּ וְיִגְעוּ בְּשִׁבְלֵנוּ וְצִמְצָמוּ אֱלֹהוֹתָיו וְיִתְבָּרַךְ עָלֵינוּ, וְהֵאִירוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִלְבִּישׁוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכַמָּה וְכַמָּה פָּנִים, בְּדְרוּשֵׁי תּוֹרָה וּבְסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שֶׁל שָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת, כְּכֹל אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְשִׁמְעָנוּ מִפִּיהֶם הַקְּדוּשׁ, דְּבָרִים גְּבוּהִים וְעֲצוּמִים וְנוֹרָאִים עַד אִין סוּף, דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּם רוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּבָרִים הַנִּמְשָׁכִים מֵאֵתְךָ בְּאֵמֶת, דְּבָרִים שֵׁשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר וְלִהְיוֹת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כְּלָם מִשְׁנָתָם הַגְּדוֹלָה, כַּגְּדוֹל כַּקְּטָן וְעַדִּין לֹא נִתְעוֹרְרָנוּ וְלֹא שִׁבְנוּ מִטְּעוֹתֵנוּ עַדִּין, וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לָנוּ עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֵל הַמֶּלֶךְ, מַה לַּעֲשׂוֹת לָנוּ וְלֹא עָשָׂה לָנוּ, עַל־יְדֵי צְדִיקָיו וְחַכְמָיו הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרָאִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִיּוֹם מִתֵּן תּוֹרָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר כְּלָם כְּאֶחָד מִעוֹרְרִים וּמְקִיְצִים אוֹתָנוּ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, "וְאִין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב", וְאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב וְגוֹעַ, אִין לִי שׁוּם מָנוֹס וְהַצְּלָה כִּי אִם אֲזַעֵק וְאֲשׁוּעַ "קוֹלִי אֵל ה' אֶקְרָא, וְיַעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ סֵלָה אֲנִי שִׁכַּבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקְיַצְתִּי כִּי ה' יִסְמְכֵנִי":

תִּשְׁמַ: אָנָּה ה' אֲשֶׁר אִין שָׁנָה וְתִנּוּמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הִנֵּה

לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל" וְאַתָּה מְעוֹרֵר יְשָׁנִים וּמְקַיֵּץ
נְרַדְמִים, מְחַיֶּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים,
מְשִׁיחַ אֱלֹמִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים, אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עוֹרֵרְנִי נָא,
הַקִּיּוֹמֵנִי נָא, הַקִּיּוֹמֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי יַחֲד
וְעָנִי אָנֹכִי צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ, מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי רְאֵה עָנְיִי
וְעֲמָלִי, וְשָׂא לְכֹל חַטָּאתַי רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבּוּ, וְשִׁנְאַת חָמֶם שִׁנְאוּנִי
שְׁמָרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְּךָ" עוֹרֵרְנִי וְחַנּוּנִי מֵעַתָּה
שְׂאֻכָה לְהַתְּעוֹרֵר מִשְׁנָתִי הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר גְּבַרְהָ עָלַי עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי
הַרְעִים, וְגַם עַל-יְדֵי תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה עוֹרֵרְנִי לְהַתְּעוֹרֵר
בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל,
וְהִצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִיַּי חַטָּאִים וְעוֹזוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְהִיָּה עִמָּדִי
תָּמִיד, וְשְׁמָרְנִי וְהִצִּילֵנִי מִפְּגַם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְאֻכָּה שְׁתֵּהִיָּה
אֲכִילָתִי תָּמִיד בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל,
וְתֵהִיָּה אֲכִילָתִי וְשִׁתְיָתִי תָּמִיד מֵאֲכֹל שְׁנַתְּבַרֵּר לְמֵאֲכֹל אָדָם וְתִגַּן
בְּעַדִּי וְתִשְׁמָרְנִי וְתִצִּילֵנִי שְׁלֹא יָבֹא לְתוֹךְ פִּי שׁוּם מֵאֲכֹל וּמִשְׁקָה
שְׁלֹא נִתְבָּרַר עֲדִין לְמֵאֲכֹל אָדָם, אֲשֶׁר יְכוּלִין לְאַבֵּד חַם וְשָׁלוֹם אֶת
הַפָּנִים דְּקִדְשָׁה עַל-יְדֵי מֵאֲכָלִים הַלָּלוּ, וְלִפְלֵל לְתוֹךְ שְׁנָה חַם וְשָׁלוֹם
רַק אֻכָּה לְאֲכֹל בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה מֵאֲכָלִים שְׁנַתְּבַרְרוּ, מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם
בְּקִדְשָׁת לָחֵם הַפָּנִים, שְׂאֻכָּה עַל יָדָם לֵלֵב טוֹב לֵלֵב שְׂמֵחַ, וּלְפָנִים
דְּקִדְשָׁה וְתִצִּילֵנִי מִמֵּאֲכָלִים הַמְּבִיאִין רָע אֶל הַלֵּב: